

paa samme Maade, som Stipendiefonden ved Statsskolerne i Provinsen anvendes, kan jeg kun have Grund til at takke for. Derimod er jeg ikke saa tilfreds med det Svar, den højtærede Minister gav paa min anden Henstilling, nemlig om det ikke maatte blive overvejet at sætte Minimumsbetalingen for Ophold paa Sorø Skole noget lavere. Den højtærede Minister har ganske Ret i, at det er meget, Eleverne faar for de 300 Kr.; man kan kun sige, at Betalingen er billig, men 300 Kr. er dog mere, end de fleste Hjem i Danmark kan anvende paa hvert Barn i dette Øjemed. Jeg mener, at det, der skal være Minimumsbetalingen, maa være det, som anvendes i de fleste Hjem, og jeg tror ikke, ret mange Smaakaarshjem har Raad til at anvende 300 Kr. om Aaret paa hvert Barn, for skal de det, kan de ikke eksistere. Jeg vil altsaa gentage min Henstilling om, at det i hvert Fald overvejes, at Beløbet sættes noget lavere.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Maa jeg sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Stilling), at jeg har ikke noget mod at forhandle om dette Spørgsmaal, men jeg er ikke helt enig med det ærede Medlem, thi jeg tror ikke, Beløbet er sat for højt; de fleste Familier vil sikkert være nødte til at anvende saa meget til de Ting, her er Tale om. (Stilling: De har dem ikke). Ja, saa faar de dem paa en eller anden Maade. Jeg tror ikke, man kan faa de Ting billigere. Men naturligvis kan vi forhandle om Spørgsmaalet i Udvalget, det er ikke min Mening at ville staa stift paa det Beløb.

Til det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) skal jeg bemærke, at jeg agter ikke at stille Ændringsforslag til tredie Behandling af Finanslovsforslaget, da jeg har stillet et Ændringsforslag, som ligger i Finansudvalget. Naar det ærede Medlem siger, at det ikke er betryggende, vil jeg dog hertil svare, at jeg gad se det Finansudvalg og den Rigsdag, som, efter at have forhøjet Tilskuddet med en halv Million, vil gaa hen og sætte Beløbet ned, hvis da Skolerne vedbliver at gøre det gode Arbejde, som de hidtil har gjort; man vil dog snarere sætte det yderligere op, hvis der bliver flere Skoler eller Elevertallet stiger. I saa Henseende tror jeg ikke, Skolerne behøver at føle sig ængstelige. En anden Sag er, at deres Forhold selvfølgelig ikke er ordnede saa godt med en Finanslovbevilling, som hvis de er ord-

nede ved særlig Lov. Den Ordning, som var udarbejdet, viste sig ikke at være god. Da jeg spurgte Bestyrelserne, om Skolerne, hvis der kom en lignende Ordning som den for Hovedstaden gennemførte, ønskede at forblive private, viste det sig, at der var mange, som ligefrem ønskede at komme ind under det offentlige, medens andre ønskede at forblive private. Der laa Vanskeligheden, thi skal man have en lignende Ordning som den, der findes for Hovedstadens Kommuner, maa man, ligesom det er sket her, stille Skolerne og Forældreraadene det frit, om de ønsker den ene eller den anden Stilling. Hvis der er nogen, som ønsker at gaa over til det offentlige Skolevæsen, vilde det være urigtigt ikke at imødekomme dem, saafremt der da paa det paagældende Sted er Brug for en saadan Skole i det offentliges Tjeneste. Og det var umuligt at opnaa en Ordning for disse 100 Skoler. Det kan lade sig gøre med de 8 private Gymnasieskoler, men jeg maa for øvrigt sige, at de Forhandlinger, der har været førte med disse Skoler, har været ret langtrukne og ret vanskelige; de har kostet baade mig og mine Embedsmænd adskillige Rejser, og desuden har man maattet sende Haandværkere og andre ud for at se paa Skolerne; naar det offentlige skal overtage noget, maa man ogsaa vide, hvad det er, man overtager.

Jeg kan ikke se, det er muligt i Øjeblikket at faa en virkelig Ordning af disse Forhold. Vil man ikke skyde Sagen ind under den store Kommission, tror jeg, man bliver nødt til at lade den behandle af et Udvalg eller lignende, men det kan vi jo forhandle om. Betryggende i økonomisk Henseende tror jeg, som sagt, det er, naar der kommer en Bevilling paa Finansloven, og Fordelingsreglerne har jeg forhandlet med Bestyrelserne om; de bliver efter deres Ønske, og de bliver — ligeledes efter deres Ønske — ordnet i Ministeriet. Jeg kan altsaa fremdeles ikke se, at der er anden Vej at gaa end den midlertidige Ordning, som maa ske paa Finansloven.

Slebsager: Det er fuldstændig rigtigt, hvad Ministeren fremhæver, at der foreligger store Vanskeligheder, hvis Sagen skulde ordnes i en meget nær Fremtid; derfor er det i Virkeligheden ogsaa, jeg bebrejder Ministeren, at man ikke fra Administrationens Side har taget fat paa Ordningen af hele dette Forhold paa et tidligere Tidspunkt. Da man havde faaet